

Kära mina syskon och syskonbarn och andra som eventuellt läser detta!
Må Gud välsigna Er alla!

Allra först vill jag tacka för bakkomsten på min 65-årsdag. Jag har både tyckt och sagt att denna födelsedag är ett mellanting och borde inte föranleda några uppvaktningar. Jag har nog glömt många av edra 5-födelsedagar kanske också 10-orna. Det ska ni förlåta! Jag känner mig skyldig nu när ni alla, som är friska och kan, har på ett eller annat sätt uppvaktat. tack ska ni i alla fall ha allesammans! Det var mycket snällt av er.

Ruth och jag åkte till Gärdvik måndagen den 1, så vi var där den 2. Det var inte för att fly undan uppvaktningar, sadana ska man inte vänta vid 65. Vi ville höra oss för om vi kunde få tag i någon lämplig bostad där i närheten, nu när jag ska sluta min tjänst till våren. Och så fyllde Ruths syster Frida 70 år samma dag, så vi ville vara med och hylla henne. På så vis fick vi vara med och festa utan några större besvär. Hon blev då så uppvaktad. Det kom folk hela dagen med blommor och presenter. Alla skulle naturligtvis ha kaffe med tillbehör. Det var grannar och lärarkolleger och vänner och f.d. skolbarn och föräldrar till barn hon haft i skolan och så släkten förstås. Det räckte inte med den dagen bara. Det blev både annandagen och tredjedag med kaffebrämmande.

För min del gick det så till: Kaffe på säng. Ruth och sväger och svägerskor en helan rad med blommor och presenter. Av Ruth och barnen ett armbandsur. Sen är det kanske inte värt att nämna nå mer för då kan jag glömma något och det vore ju inte bra. Från Elsa & Co samt från Betty o Palmer fick jag medan vi var hemma men öppnade det inte förrän morgonen den 2. Från er andra fick jag när vi kom hem på fredag kväll. Men det var roligt att ha något kvar då också. Vi åkte bil och hade ett alldeles utmärkt före. Det var burt och torrt hela vägen. Något lämpligt att hyra fick vi inte, men vi får väl bo i vår lilla stuga tills vi hittar något eller också bygga på den lite.

Ruth mår rätt bra efter sista behandlingen, som hon fick i slutet av januari och början av febr. Det var en liten knut i rundningen axel-hals. Vid prov visade det sig vara cancer. så fick hon strålbehandling och nu är knölen så liten att den knappast känns. Ruth är rätt pigg och sköter om hushållet som vanligt. Hon behöver ju vila emellanåt på dagarna, men ibland när hon är riktigt i farten går det hela dan utan att hon lutar sig. Hennes sömn och matlust är god.

Ännu en gång: Mången tack och hälsningar många från Ruth och mej.
Edvard.